

On their basis, it is possible to adequately resolving the issues of recognition and evaluation of the implementation of PPP projects:

▪of the contractual model (IFRS 15 “Revenue from Contracts with Customers”, IFRS 16 “Leases”, IFRIC 12 “Service Concession Arrangements”, in combination with basic standards, including - IAS 20 “Accounting for Government Grants and Disclosure of Government Assistance” and IFRS 9 “Financial Instruments”);

▪of the institutional model (IFRS 11 “Joint Arrangements”, IFRS 13 “Fair Value Measurement”, in combination with IFRS 9).

It is appropriate to emphasize that in the accounting and financial reporting standardization system of the Republic of Moldova there are no necessary conditions for solving the problem of providing reliable information on the results of the execution of the contractual model of public-private partnership projects.

This situation is due to ignoring the concept of fair value measurement and the objective requirement of a transition to the socio-economic paradigm of financial reporting.

List of used information sources

1. Varnavsky, V. Public-private partnership: some issues of theory and practice / World Economy and International Relations, 2011, No. 9, pp. 41-50

2. Golochalova, I. Methodological aspects of accounting for the execution of public-private partnership agreements in the context of the innovative vector of economics / Bulletin of the Zhytomyr State Technological University, No. 2 (76) - Zhytomyr, 2019, p. 3-11: <http://www.pbo.ztu.edu.ua/issue/view/10084> DOI: [https://doi.org/10.26642/pbo-2019-1\(42\)-3-11](https://doi.org/10.26642/pbo-2019-1(42)-3-11)

3. Public-private partnership in education: essence, trends, social responsibility (2013)/Collective monograph, ed. V. Timiryasova. Kazan: Publishing House “Knowledge” of the Institute of Economics, Management and Law - 232 p. <http://www.researchgate.net/publication/282857696>

УДК 657:336.221

Лайчук С.М.

*к. е. н., доцент, доцент кафедри обліку і аудиту
Державний університет «Житомирська політехніка», м. Житомир, Україна*

ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА СУБ'ЄКТІВ МАЛОГО БІЗНЕСУ

Одним з визначальних пріоритетів державної політики з перших років економічних реформ є підтримка становлення та розвитку малого й середнього бізнесу в Україні. Суб'єкти малого бізнесу створюють нові робочі місця, ефективно використовують ресурси, долають диспропорції на сегментах ринку, розвивають конкуренцію, активізують інноваційну діяльність, сприяють економічному зростанню економіки країни.

Господарським кодексом України [1], Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [2] та Директивою 2013/34/ЄС [3] визначені критерії віднесення до суб'єктів малого підприємництва: кількість працівників, річний дохід, чистий дохід від реалізації продукції (товарів, послуг) та балансова вартість активів.

Найбільш дієвим інструментом регулювання розвитку малого підприємництва є можливість вибору системи оподаткування. В Україні, як і в розвинутих країнах світу, потреба підтримки малого бізнесу визнана на законодавчому рівні, з метою стимулювання розвитку малого бізнесу ще в 1999 році введено спрощену систему оподаткування, проте повільне підвищення частки сектора малого бізнесу у виробництві ВВП і зайнятості свідчить про недостатній розвиток цього сегменту.

Проте розвиток малого бізнесу в Україні гальмується постійною зміною податкового законодавства. За результатами щорічного дослідження «Оподаткування 2020» (Paying Taxes 2020), яке проводиться командою PwC разом з експертами Світового банку, Україна зайняла 65 місце і втратила таким чином 11 пунктів [4].

Кожен суб'єкт малого бізнесу перед обранням спрощеної системи оподаткування має оцінити всі її переваги і недоліки, враховуючи податкове навантаження на платника. Також орієнтиром для переходу на спрощену систему оподаткування є обсяг доходу, встановлений Податковим кодексом України. Розрахунок доходу за попередній календарний рік, що передує року переходу на спрощену систему, в обов'язковому порядку додається до заяви, якою суб'єкт господарювання посвідчує своє право перейти на єдиний податок.

До переваг спрощеної системи оподаткування відносять: можливість ведення спрощеного обліку і звітності; добровільну реєстрацію платником ПДВ; звільнення від використання реєстратора розрахункових операцій і розрахункових книжок; звільнення від сплати деяких податків тощо.

Недоліки спрощеної системи оподаткування полягають у: обмеженні в оборотах і певних видах діяльності, чисельності найманих працівників для груп 1 і 2 єдиного податку, у не грошових формах розрахунків і т.д.

В ряді випадків переваги спрощеної системи оподаткування нівелюють її недоліки. Суттєвий вплив на рішення про перехід на спрощену систему оподаткування має розрахунок показника податкового навантаження на суб'єкта господарювання. Для цього порівнюють показники податкового навантаження при сплаті єдиного податку і загальної системи оподаткування.

Підприємцеві вигідно залишатися на загальній системі оподаткування виключно при дуже низькій рентабельності або зовсім за відсутності господарської діяльності. Що стосується юридичних осіб, то перехід на спрощену систему оподаткування залежить від розрахунку рентабельності продаж.

Надмірне податкове навантаження є негативним фактором податкової політики, яка не дає нормально функціонувати підприємствам, стримує ділову активність суб'єктів господарювання.

Різноманітність видів суб'єктів малого бізнесу (фізичні та юридичні особи, різні види діяльності, різні види господарюючих суб'єктів тощо) вимагають впровадження індивідуальних підходів до державної підтримки для кожного з них і відповідного переліку податкових інструментів.

Список використаних інформаційних джерел

1. Господарський кодекс України: Закон України від 7 лютого 2019 р. № 436-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15>.
2. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: № 996-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.
3. Директива 2013/34/ЄС Європейського Парламенту та Європейської Ради: 26 червня 2013 р. URL: <http://www.apu.com.ua/files/23345235325.pdf>.
4. Україна змінила позиції у світовому рейтингу зі сплати податків [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.slovoidilo.ua/2019/11/26/novyna/ekonomika/ukrayina-zminyala-pozyciyi-svitovomu-rejtynhu-splaty-podatktiv>

УДК 657.1

Легенчук С.Ф.

*д.е.н., професор, завідувач кафедри обліку і аудиту
Державного університету «Житомирська політехніка», м. Житомир, Україна*

ПРОБЛЕМА ТРАНСПАРЕНТНОСТІ КОРПОРАТИВНОЇ ЗВІТНОСТІ

Протягом багатьох років вчені намагаються сформулювати перспективи розвитку бухгалтерського обліку на основі аналізу існуючих тенденцій, ідентифікації виникнення нових і революційних технологій та нововведень, а також спрогнозувати, якою буде бухгалтерська звітність в майбутньому. Оскільки в останні десятиліття в умовах глобалізації економіки постійно зростає роль корпорацій, все більша увага учасниками ринку капіталу приділяється тому, яким чином менеджмент корпорацій здійснює керівництво ними для досягнення поставлених цілей, реалізації визначеної стратегії та в цілому яку роль корпорації відіграють в функціонуванні суспільства та вирішенні його проблем. Внаслідок цього ще більшої ролі в забезпеченні суспільного благополуччя набувають засоби інформування про результати діяльності корпорацій, основне місце серед яких займає корпоративна звітність, що є основним індикатором корпоративної поведінки, відображаючи не лише її здатність по створенню вартості, а також і її роль в функціонуванні всього суспільства (соціальних, екологічних, етичних та інших питань).

Враховуючи існування значної кількості проблем, пов'язаних, з функціонуванням корпорацій, що ілюструє постійне виникнення корпоративних скандалів в провідних країнах світу та в Україні, які підривають довіру до